

Miljøministeren (Erik Holst):

I min redegørelse om miljøbeskyttelse, som jeg afgav for folketingets miljø- og planlægningsudvalg den 8. maj 1981, tilkendegav jeg, at jeg arbejder for, at vi i Danmark helt ophører med dumpning af industriaffald. Jeg oplyste samtidig, at det tillige er dansk politik at søge at påvirke internationale regler, således at de kategorier af affaldsstoffer, der lovligt kan dumpes, begrænses mest muligt.

Denne politik agter jeg at videreføre fremover. Dette vil ske ved, at de danske repræsentanter i både Oslo- og Londondumpningskonventionen har pålæg om at føre en så restriktiv politik som muligt.

Jeg kan samtidig oplyse, at Holland og Tyskland, inden for dumpningskonventionens rammer, har tilkendegivet, at de, i takt med den teknologiske udvikling, vil søge at afvikle de fleste (om muligt alle) dumpninger af industriaffald i Nordsøen.

Det er min opfattelse, på baggrund af erfaringerne fra det hidtidige arbejde i Oslo- og Londondumpningskonventionen, at Danmark når længst med sine synspunkter inden for disse rammer, og jeg skønner, det næppe for øjeblikket er muligt, i EF-regie, at finde frem til en fælles dumpningspolitik, der tilgodeser danske interesser.

Spm. nr. 491

Til *landbrugsministeren* (24/3 82) af:

Grethe Lyngs (CD):

»Vil ministeren sørge for, at hovederhvervsreglen for forvaltere og ledere inden for landbruget ophæves?«

Begrundelse

Hvis eksempelvis en driftsleder inden for landbrugserhvervet med fuld uddannelse – herunder det grønne bevis – ønsker at købe en landejendom og samtidig fortsætte i sit nuværende job, løber den pågældende ind i problemer med overholdelse af hovederhvervsreglen og dermed muligheden for etableringslån og støtte.

Dette forekommer urimeligt, da det ofte vil forholde sig således, at den pågældende ved siden af sit job kan opretholde en produktion på egen ejendom, der er til fordel for samfundet.

Besvarelse (5/4 82):**Landbrugsministeren (Bjørn Westh):**

Det fremgår af spørgsmålets begrundelse, at der særligt tænkes på fuldt uddannede driftslederes mulighed for at opnå etableringslån og støtte ved erhvervelse af egen bedrift under bibeholdelse af tidligere arbejde.

For at kravet om jordbrug som hovederhverv eller væsentligste erhverv anses opfyldt, kræves i almindelighed, at vedkommende anvender mere end halvdelen af arbejdstiden i egen bedrift, og at mindst halvdelen af den samlede indkomst hidrører herfra. I visse tilfælde er kravet dog anset opfyldt, såfremt den arbejdstid, som vedkommende anvender uden for jordbrugsbedriften, højst udgør halvdelen af den normale arbejdstid på det private arbejdsmarked og arbejdsindkomster, der indtjenes uden for jordbrugsbedriften, højst udgør halvdelen af den i henhold til moderniseringsloven fastsatte sammenlignelige indkomst, for 1982 134.000 kr.

Sigtet med de forskellige støtteordninger er at støtte de egentlige jordbrugere med bæredygtige bedrifter, ikke mindst med henblik på opretholdelse af en intensiv produktion, og specielt for så vidt angår loven om udlån til yngre jordbrugere med henblik på at fremme generationsskiftet i jordbruget og derigennem øge tilgangen af nye veluddannede driftsledere til erhvervet.

Heri ligger, at driften af den ejendom, støtten vedrører, forudsættes intensiveret og udbygget. Det er derfor af væsentlig betydning, at støttemodtagerne anvender hovedparten af deres arbejdskraft inden for bedriften.

Efter gældende dispensationspraksis er der visse muligheder for, at bestyrere, forvaltere og andre, der ikke straks opgiver deres stilling, hvor forholdene taler derfor, vil kunne opnå en frist til at opfylde støtteordningens hovederhvervskrav.

Det er min opfattelse, at der med denne praksis er taget et rimeligt hensyn til de særlige problemer, der kan opstå for bestyrere, forvaltere og andre i forbindelse med støtteordningerne. Såfremt der åbnes adgang til beskæftigelse uden for den støttede bedrift i videre omfang end ovenfor beskrevet, må det